

[Vesterager.]

fra, at det har stor Betydning, at der dér kan ansættes Folk, som har Forstand paa saadanne Forhold som Husdyrbrug, Planteavl, Mejeribrug, Skovbrug og Havebrug. Man kan ikke uden videre afvise, at det skulde være af Betydning, at der er ansat Folk, som er uddannet paa særegen Maade, og man kan ikke ene og alene henholde sig til, at det skal være juridisk uddannede Mænd, der skal ansættes i Sekretærstillingerne. Jeg synes, at de højerestaaende Embedsmænd og hele deres Organisation i Virkeligheden har Grund til at være vel tilfredse med det, der er opnaaet, og som hele Rigsdagen er samlede om, uden Hensyn til, om vi er landbrugsvenlige, eller hvad vi er. Jeg er ikke mere landbrugsvenlig end byvenlig, men jeg vil gerne være med til at gennemføre en Lønningslov, som kan skabe den størst mulige Tilfredshed i de forskellige Etater blandt Embedsmændene og være til størst mulig Held og Lykke for hele Samfundet. Derfor er det ikke rigtigt, at man taler om, at man har gennemført noget af Hensyn til Landbrugsinteresser eller Byinteresser. Vi har gennemført det og er gaaet med til det, fordi vi har Interesse for alle Statens Tjenestemænd og for hele det danske Samfund, som vi gerne vil have styret godt, og hvori vi gerne vil have en dygtig og pligtopfyldende Tjenestemandstand. Derfor skal jeg anbefale Forslaget til endelig Vedtagelse i dette høje Ting, idet jeg haaber, det maa skabe Fred og Forstaaelse og Tilfredshed hos dem, der skal modtage det.

A. M. Hansen: De forholdsvis faa Ændringer, der ved anden Behandling er foretaget i det foreliggende Lovforslag, er jo ikke af principiel Natur, og derfor kan jeg, idet jeg henviser til mine Udtalelser ved første Behandling, fatte mig ganske kort.

Jeg har modt den Opfattelse ude i Befolkningen og ogsaa inde i denne Sal, at Tidspunktet for Gennemførelsen af dette Lovforslag er saare uheldigt, idet det frie Erhvervsliv og da især Landbruget befinder sig i en alvorlig Krisetilstand. Jeg skal være den sidste til at underkende de Vanskeligheder, Erhvervslivet kæmper med, men jeg mener dog trygt at kunne sige, at den samlede Revision af vor Tjenestemandslov, som her er forelagt, indeholder saa værdifulde Fremskridt, ogsaa set ud fra Statens og hele Samfundets Interesser, at det vilde være afgjort urigtigt, om den forholdsvis beskedne Udvidelse af de finan-

sielle Rammer skulde hindre disse Fremskridts Gennemførelse.

Der er jo Grund til i denne Forbindelse at minde om, at der i dette Forslag, saavel som i den nu bestaaende Lønningslov, er draget Omsorg for, at en Del af Lønnen, nemlig Reguleringstillæget, som det kaldes i dette Forslag, er gjort bevægelig, saaledes at denne Del af Lønnen automatisk følger Pristallet. Februarpristallets Fald medfører jo, som man ved, til 1. April en Nedgang i Tjenestemandslønningerne, der vil andrage 6,5 Mill. Kr., og hvis den Tilstand, vi befinder os i, skulde fortsætte sig længe, hvad jeg vil haabe ikke maa blive Tilfældet, saa vil der paa denne glidende Lønmasse, som Reguleringstillæget danner, være Mulighed for rent automatisk at reducere Tjenestemandslønningerne med Beløb, der vil ligge mellem 20 og 30 Mill. Kr. Derfor kan man ikke sige med nogen Ret, at Tjenestemændenes Lønningsforhold gaar stik mod Erhvervslivets Vilkaar. De følger med, om end i svagere Grad, baade i Opgangen og Nedgangen, og skal der være et fast og sikkert Forhold mellem Staten og dens Tjenestemænd, saa kan Tjenestemandslønningerne heller ikke være udsat for saa store Svingninger, som det frie Erhverv er udsat for. Jeg vil derfor gerne i denne Forbindelse minde om, at en fortsat Nedgang i Livsfornødenhedernes Pris vil medføre en Nedgang i Statens Udgifter til Tjenestemandslønninger.

De ærede Ordførere, der tidligere har haft Ordet, de ærede Medlemmer Hr. N. P. Nielsen, Hr. Hans Jacob Sørensen og Hr. Vesterager har omtalt det Forslag, som har været til Behandling i Udvalget, dette fra Regeringspartiernes Side fremførte Ønske om, at der kunde opnaas Enighed om nogen Reduktion af de højeste Tjenestemandslønforhøjelser. At jeg for mit Vedkommende kunde tiltræde dette Forslag principielt, vil ikke kunne undre nogen, da jeg baade i Kommissionen og ved denne Sags første Behandling her i Tinget har givet Udtryk for det ønskelige i, at man kom noget ned med de Forhøjelser, som er foreslaaet for de højest lønnede Tjenestemænd. Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen gjorde den Betragtning gældende, at der ikke var stillet noget Ændringsforslag hverken i Udvalget eller i Kommissionen, og det har det ærede Medlem jo Ret i, men naar det ærede Medlem vilde give, som han sagde, en historisk Redegørelse for disse Forhold, saa burde han ogsaa have gjort det helt og fuldt og givet Oplysning om, at Kommissionens Arbejde